

30 Ιουνίου, 1993

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

GOLDEN TRANS LTD.,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

ΟΠΩΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΜΕ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1993,

(Υπόθεση Αρ. 1041/91)

Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Πλάνη περί τα πράγματα — Απόρριψη
5 αίτησης χορηγήσεως άδειας, με την αιτιολογία ότι χορηγήθηκε με
την προσβληθείσα απόφαση της Αρχής Αδειών άλλη άδεια στους
αιτητές — Πλανημένη αντίληψη — Λόγος ακύρωσης.

5

Διοικητική Πράξη — Αιτιολογία — Η χωρίς εξειδίκευση παραπομπή
στα κριτήρια του Νόμου γενικά και αόριστα δε συνιστά αιτιολογία
— Ιδίως όταν ούτε τα στοιχεία του φακέλου θα μπορούσαν να συ-
ναρτηθούν με κάποιο από τα κριτήρια του Νόμου. Απλή αναφορά
10 στα κριτήρια του Νόμου, καθιστά αδύνατο τον δικαστικό έλεγχο
της νομιμότητας της διοικητικής απόφασης.

10

Η αιτήτρια εταιρεία, που στράφηκε με την προσφυγή της κατά της
νομιμότητας της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών να
15 απορρίψει αίτημά της, για χορήγηση άδειας οδικής χρήσης Μεταφο-
ρέα Α, πρόβαλε κυρίως τον ισχυρισμό, ότι η επίδικη απόφαση λή-
φθηκε υπό καθεστώς πλάνης περί τα πράγματα, ενόψει του γεγονό-
τος ότι η Αρχή πίστευε πως με την ίδια προσβληθείσα απόφαση της
Αρχής Αδειών είχε χορηγηθεί στην αιτήτρια μια παρόμοια άδεια.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση,
αποφάσισε ότι:

1. Η εισήγηση των αιτητών για πλάνη είναι βάσιμη. Από το συνδυασμό του συνόλου των στοιχείων που τεκμαίρεται πως μελετήθηκαν, καταφαίνεται πως η Αναθεωρητική Αρχή πλανημένα θεώρησε, ότι επιπρόσθετα προς τις δυο άδειες που προϋπήρχαν χορηγήθηκε στους αιτητές και νέα άδεια. 5
2. Υπάρχουν όμως και πρόσθετοι λόγοι ακυρότητα. Η Αναθεωρητική Αρχή αιτιολόγησε την απόφασή της πρώτα με γενική αναφορά στα κριτήρια του Νόμου και ειδικότερα στις πρόνοιες του Άρθρου 18(4) και 5(13) του περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου (Ν. 9/82). 10

Η χωρίς εξειδίκευση παραπομπή "στα κριτήρια του Νόμου" συλλήβδην, είναι εντελώς γενική και αόριστη για να θεωρηθεί ότι συνιστά επαρκή αιτιολογία. Πολύ λιγότερο όταν δεν υπάρχει στο φάκελο οτιδήποτε που θα ήταν δυνατό να συναρτηθεί προς κάποιο από τα κριτήρια του Νόμου, και, στη συνέχεια, που θα μπορούσε να στηρίξει την απορριπτική απόφαση. 15

Το Άρθρο 5 του Νόμου, ρυθμίζει γενικώς τα της ενάσκησης της διακριτικής εξουσίας της Αρχής Αδειών προς παροχή άδειας οδικής χρήσης. Η παράγραφος (13) ορίζει πως οι διατάξεις του Άρθρου "θα εφαρμόζονται κατά τρόπον παρέχοντα, κατά το δυνατόν, εις πάντας τους ενδιαφερόμενους ίση ευκαιρία κτήσεως κέρδους". Η παραπομπή σ' αυτή την πρόνοια του Νόμου, συνδέθηκε με τη νέα άδεια που υποτίθεται χορηγήθηκε στους αιτητές. Ανεξάρτητα, όμως, από την πλάνη που εμφιλοχώρησε, δεν υπάρχει τίποτε που να δείχνει, έστω έμμεσα, γιατί η ικανοποίηση του αιτήματος που υποβλήθηκε, θα οδηγούσε στην ανισότητα που αναφέρθηκε, όπως υπονοεί η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών. 20

Η απόφαση για απόρριψη της ιεραρχικής προσφυγής, ενόψει του Άρθρου 5(13), εμφανίζεται αυθαίρετη και πέρα από όσα άλλα σημειώθηκαν, δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή. Και αν η Αναθεωρητική Αρχή είχε υπόψη της στοιχεία, άλλα από εκείνα που περιέχονται στο φάκελο, η απόφασή της θα ακυρωνόταν ως αναιτιολόγητη. Η απλή αναφορά στα κριτήρια του Νόμου, χωρίς αποκάλυψη των στοιχείων που θα έδειχναν το εύλογα επιτρεπτό της εφαρμογής τους στην περίπτωση, θα καθιστούσε εντελώς αδύνατο το δικαστικό έλεγχο της νομιμότητας της απόφασης. 30

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών ημερομηνίας 15/7/91 σε ιεραρχική προσφυγή με την οποία δεν έγινε δεκτή η αίτησή τους για έκδοση μιας άδειας οδικής χρήσης μεταφορέα Α για διεθνείς μεταφορές.

A. Γεωργίου, για τους Αιτητές.

10 A. Μαππουρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

15 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Οι αιτητές προσβάλλουν το κύρος της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών ημερομηνίας 15 Ιουλίου 1991 στην ιεραρχική προσφυγή 1154/90 με την οποία δεν έγινε δεκτή η αίτηση τους για έκδοση μιας άδειας οδικής χρήσης Μεταφορέα Α για διεθνείς μεταφορές. Η απόφαση της Αρχής Αδειών εκδόθηκε την 1 Δεκεμβρίου 1990 και ήταν απορριπτική γιατί "οι ανάγκες εξυπηρετούνταν ικανοποιητικά από
20 τα ήδη υφιστάμενα αδειούχα οχήματα της κατηγορίας αυτής".

25 Οι αιτητές, παίρνοντας ίσως δεδομένο πως η απόρριψη της ιεραρχικής προσφυγής που άσκησαν σήμαινε και υιοθέτηση της πιο πάνω αιτιολογίας, επικαλέστηκαν παράλληλες αποφάσεις της Αναθεωρητικής Αρχής, της ίδιας ακριβώς περιόδου, που αποκάλυπταν διαφορετική εκτίμηση ως προς τις ανάγκες που υπήρχαν και δημιουργούσαν θέμα επιλεκτικών χειρισμών που απέληγαν σε
30 άνιση μεταχείρισή τους. Έθεσαν ενώπιόν μου στοιχεία, που τελικά, συμπληρώθηκαν με την παρουσίαση των φακέλων ισάριθμων αιτήσεων άλλων ενδιαφερομένων που δείχνουν πως, πράγματι, παραχωρήθηκαν όμοιες άδειες σε τρίτους κατά την περίοδο της απόρριψης της ιεραρχικής προσφυγής των αιτητών.

35 Αν ήταν αυτή η περίπτωση, θα συμφωνούσα πως η γενική, εν πάση περιπτώσει, εξήγηση πως οι ανάγκες εξυπηρετούνται δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί νόμιμο στήριγμα απορριπτικής απόφασης· ακριβώς επειδή κατά τον ίδιο χρόνο κρίθηκε πως στην πραγματικότητα υπήρχαν ανάγκες που έπρεπε να ικανοποιηθούν. Ενδεικτικά
40 θα μπορούσε να γίνει αναφορά στην απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής ημερομηνίας 22 Ιουλίου 1991 στην ιεραρχική προσφυγή 914/90 στην οποία εξηγούνται και οι λόγοι που πείθουν πως υπήρχαν ανάγκες για την ικανοποίηση των οποίων edικαιολογείτο "η χορήγηση επιπλέον αδειών διεθνών μεταφορών".

Προκύπτει, όμως, πως η Αναθεωρητική Αρχή, όπως είχε κάθε δικαίωμα στα πλαίσια της άσκησης της αυτόνομης αρμοδιότητάς της για πρωτογενή εμβάθυνση στα γεγονότα τα οποία μπορεί να είναι και μετεγενέστερα της έκδοσης της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής, δε συμμερίστηκε την αιτιολογία που δόθηκε από την Αρχή Αδειών. Παραθέτω ολόκληρη την απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής που αποτελεί και το αντικείμενο του ελέγχου που πρέπει να ασκηθεί.

"Η παρούσα προσφυγή στρέφεται εναντίον απόφασης της Αρχής Αδειών με την οποία απορρίφθηκε αίτηση της προσφεύγουσας για χορήγηση άδειας διεθνών μεταφορών TIR.

Στην ίδια απόφασή της η Αρχή Αδειών είχε χορηγήσει στην προσφεύγουσα μια άδεια διεθνών μεταφορών σε άλλη αίτηση της.

Από το σύνολο των ενώπιόν μας στοιχείων και εφαρμόζοντας τα κριτήρια του Νόμου και ειδικότερα τις πρόνοιες του άρθρου 18(4) και 5(13) του Νόμου για παροχή ίσης ευκαιρίας κτήσεως κέρδους σε κάθε ενδιαφερόμενο κρίνουμε ότι η μια άδεια που χορηγήθηκε στην προσφεύγουσα είναι ικανοποιητική και γι' αυτό απορρίπτουμε την προσφυγή."

Το πρώτο παράπονο των αιτητών, ως προς αυτή την απόφαση, αναφέρεται στην αντίληψη της Αναθεωρητικής Αρχής πως η Αρχή Αδειών τους είχε χορηγήσει "στην ίδια απόφαση της μια άδεια διεθνών μεταφορών σε άλλη αίτησή της" που ήταν "ικανοποιητική". Είχαν υποβάλει μόνο μια αίτηση την οποία η Αρχή Αδειών απέρριψε την 1 Δεκεμβρίου 1990. Δεν εκδόθηκε τότε άλλη απόφαση που τους αφορούσε. Επομένως, η Αναθεωρητική Αρχή ενήργησε κάτω από πλάνη ως προς τα πραγματικά γεγονότα.

Η εισήγηση είναι βάσιμη. Οι αιτητές ασχολούνται κατ' επάγγελμα με διεθνείς μεταφορές. Τους είχαν ήδη χορηγηθεί δυο άδειες σε χρόνο προγενέστερο της υποβολής της αίτησης που οδήγησε στην παρούσα διαδικασία. Οι αιτητές αναφέρονται σ' αυτές τις δυο άδειες στην πιο πάνω αίτησή τους, ημερομηνίας 30 Αυγούστου 1990. Όπως σημειώνεται στην έκθεση του Ελεγκτή Μεταφορών ημερομηνίας 22 Οκτωβρίου 1990, θεωρούσαν αναγκαία την τρίτη άδεια για να αντεπεξέλθουν στις νέες συμβατικές υποχρεώσεις τους. Την 1 Δεκεμβρίου 1990 η Αρχή Αδειών απέρριψε την αίτηση για το λόγο που προανέφερα. Δεν περιέχεται στο φάκελο οτιδήποτε που να δείχνει ότι εκκρεμούσε τότε άλλη αίτηση ενώπιον της Αρχής ή ότι παραχωρήθηκε τότε στους αιτητές νέα άδεια. Αντίθε-

5 τα, όπως φαίνεται και στην επιστολή της Αρχής Αδειών προς τους
 αιτητές ημερομηνίας 17 Δεκεμβρίου 1990, αντικείμενο της εξέτα-
 σης ήταν το αίτημα για την χορήγηση της άδειας το οποίο και
 απορρίφθηκε. Κατά την εξέταση της Ιεραρχικής Προσφυγής ο Δι-
 10 ευθυντής των αιτητών ρωτήθηκε αν χορηγήθηκε και σ' αυτόν άδεια
 "το Φεβρουάριο όταν έδωσαν τις άλλες άδειες". Απάντησε πως
 τους δόθηκε μια άδεια για να προσθέσει όμως "έχω δυο τώρα". Εί-
 ναι φανερό πως αναφερόταν στις δυο άδειες που εξ αρχής ανέφε-
 10 ρε στην αίτησή του. Από το συνδυασμό του συνόλου των στοιχεί-
 ων που τεκμαίρεται πως μελετήθηκαν, καταφαίνεται πως η Ανα-
 θεωρητική Αρχή πλανημένη θεώρησε ότι επιπρόσθετα προς τις δυο
 άδειες που προυπήρχαν χορηγήθηκε στους αιτητές και νέα άδεια.

15 Υπάρχουν όμως και πρόσθετοι λόγοι ακυρότητας. Η Αναθε-
 ωρητική Αρχή αιτιολόγησε την απόφασή της πρώτα με γενική
 αναφορά στα κριτήρια του Νόμου και ειδικότερα στις πρόνοιες
 του άρθρου 18(4) και 5(13).

20 Το άρθρο 18(4) του περι Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς
 Νόμου του 1982 (Ν. 9/82), και δεν αναφέρομαι στους τροποποιη-
 τικούς νόμους γιατί δεν είναι σχετικοί, απαριθμεί σε πέντε υπο-
 παραγράφους μεγάλο αριθμό παραγόντων που θα πρέπει να λαμ-
 βάνονται υπόψη από την Αρχή Αδειών κατά την άσκηση της δια-
 25 κριτικής της εξουσίας για την χορήγηση άδειας διεθνών μεταφο-
 ρών. Η χωρίς εξειδίκευση παραπομπή "στα κριτήρια του Νόμου"
 συλλήβδην, είναι εντελώς γενική και αόριστη για να θεωρηθεί ότι
 συνιστά επαρκή αιτιολογία. Πολύ λιγότερο όταν δεν υπάρχει στο
 30 φάκελλο στιδήποτε που θα ήταν δυνατό να συναρτηθεί προς κά-
 ποιο από τα κριτήρια του Νόμου, και, στη συνέχεια, που θα μπο-
 ρούσε να στηρίξει την απορριπτική απόφαση.

35 Το άρθρο 5 του Νόμου ρυθμίζει γενικώς τα της ενάσκησης της
 διακριτικής εξουσίας της Αρχής Αδειών προς παροχή άδειας οδι-
 κής χρήσης. Η παράγραφος (13) ορίζει πως οι διατάξεις του άρ-
 θρου "θα εφαρμόζονται κατά τρόπον παρέχοντα, κατά το δυνα-
 τόν, εις πάντας τους ενδιαφερομένους ίση ευκαιρία κτήσεως κέρ-
 40 δους". Η παραπομπή σ' αυτή την πρόνοια του Νόμου, συνδέθηκε
 με τη νέα άδεια που υποτίθεται χορηγήθηκε στους αιτητές. Ανε-
 ξάρτητα, όμως, από την πλάνη που εμφιλοχώρησε, δεν υπάρχει τί-
 ποτε που να δείχνει, έστω έμμεσα, γιατί η ικανοποίηση του αιτή-
 ματος που υποβλήθηκε, θα οδηγούσε στην ανισότητα που αναφέρ-
 θηκε, όπως υπονοεί η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής. Στην
 έκθεση του Ελεγκτή Μεταφορών παρατίθενται οι απόψεις των αι-
 τητών και απλώς προστίθενται οι ενστάσεις οργανώσεων σύμφω-

να με τις οποίες οι ανάγκες της Κύπρου "εξυπηρετούνται από τα υπάρχοντα αδειούχα οχήματα". Δε φαίνεται να είχε καν υποβληθεί εισήγηση του Τμήματος Χερσαίων Μεταφορών την οποία, σύμφωνα με το άρθρο 5(14) η Αρχή Αδειών "θα λαμβάνει υπόψη".

5

Στα πρακτικά της συνεδρίας της Αναθεωρητικής Αρχής ημερομηνίας 11 Απριλίου 1991, δεν υπάρχει ίχνος στοιχείου που θα μπορούσε να συσχετισθεί με το κριτήριο της παροχής ίσης ευκαιρίας κτήσης κέρδους σε κάθε ενδιαφερόμενο. Η Αναθεωρητική Αρχή απλώς ενδιαφέρθηκε να ενημερωθεί ως προς τα δρομολόγια των αιτητών, ζήτησε από το Διευθυντή τους το καταστατικό της εταιρείας και, στο τέλος, θέλησε να πληροφορηθεί αν οι αιτητές, εφόσον τους εχορηγηίτο η άδεια, θα αποδέχονταν όρο να μη δικαιούνται να τη πωλήσουν για περίοδο πέντε χρόνων. Η απάντηση του Διευθυντή των αιτητών ήταν καταφατική.

10

15

Με αυτά τα δεδομένα, η απόφαση για απόρριψη της ιεραρχικής προσφυγής ενόψει του άρθρου 5(13), εμφανίζεται αυθαίρετη και πέρα από όσα άλλα σημείωσα, δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή. Και αν υποθέταμε ότι η Αναθεωρητική Αρχή είχε υπόψη της στοιχεία άλλα από εκείνα που περιέχονται στο φάκελο, η απόφασή της θα ακυρωνόταν ως αναιτιολόγητη. Η απλή αναφορά στα κριτήρια του Νόμου, χωρίς αποκάλυψη των στοιχείων που θα έδειχναν το εύλογα επιτρεπτό της εφαρμογής τους στην περίπτωση, θα καθιστούσε εντελώς αδύνατο το δικαστικό έλεγχο της νομιμότητας της απόφασης.

20

25

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή επιτυγχάνει και η προβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα υπέρ των αιτητών.

30

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα υπέρ των αιτητών.